

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/3/2019
Identifikačné číslo spisu: 5316010319
Dátum vydania rozhodnutia: 03.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5316010319.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného T. T. pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí 3. apríla 2019 v Bratislave dovolanie obvineného T. T. podané prostredníctvom zvoleného obhajcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 24. augusta 2017, sp. zn. 3 To 40/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného T. T. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Čadca z 9. februára 2017, sp. zn. 1 T 51/2016 bol obvinený T. T. uznaný za vinného zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistenej dobe, najmenej od 29. decembra 2015, na presne nezistenom mieste, si bez povolenia zadovážil a následne až do dňa 30. decembra 2015 do okolo 22.30 hod. na presne nezistenom mieste a tiež v O., O., časť P., okres K., bez povolenia mal v držbe a prechovával strelnú zbraň - krátku opakovaciu ručnú palnú zbraň- revolver, značky U..., model XX (P.), kalibru XX U., výrobné číslo zbrane P v ktorej sa nachádzalo 5 ks nevystrelených nábojov a jedna nábojnica kalibru XX U., aj napriek tomu, že nie je držiteľom zbrojného preukazu v zmysle § 15 zák. č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov, pričom pokiaľ ide o ním vedome prechovávanú strelnú zbraň, v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov ide o zbraň kategórie B v zmysle v zmysle § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov, kde táto strelná zbraň v zmysle § 5 ods. 2 zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov podlieha povoľovaciemu konaniu a evidencnej povinnosti.

Za to bol obvinený T. T. odsúdený podľa § 292 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd obvinenému určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky, s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. súd obvinenému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom, programu sociálneho výcviku, alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd uložil obvinenému trest prepadnutia veci: strelnej zbrane - krátkej opakovacej ručnej palnej zbrane- revolver značky U..., model XX (P.), kalibru XX special, v.č. zbrane P 5 ks nevystrelených nábojov a jedna nábojnica kalibru XX special.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obvinený T. T. v zákonom stanovenej lehote, a to proti všetkým jeho výrokom, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu (č.l. 343-344), ako aj okresná prokurátorka proti výroku o treste (č.l. 316, 323-325). Na základe včas podaných odvolaní vo veci rozhodoval Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí 24. augusta 2017 rozsudkom, sp. zn. 3 To 40/2017 (č.l. 350- 351), ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. d/ , ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1 T 51/2016 z 9. februára 2017 vo výroku o treste odňatia slobody.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. súd obvineného T. T., nar. XX. Y. XXXX v K., trvale bytom J. č. XXX, okr. K., v súčasnosti H. 2, XXXX X., P., odsúdil podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a uložil nad správaním sa obvineného v skúšobnej dobe probačný dohľad.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd obvinenému ustanovil skúšobnú dobu vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g/ Tr. zák. súd obvinenému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. súd obvinenému uložil povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom okresného súdu podľa miesta trvalého pobytu a v lehotách podľa určenia probačného a mediačného úradníka, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 319 Tr. por. súd odvolanie obvineného T. T. zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 24. augusta 2017, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený prevzal 4. novembra 2017, jeho obhajca 7. novembra 2017 a prokurátor prevzal rozhodnutie dňa 31. októbra 2017.

Okresný súd Čadca dňa 14. marca 2019 po doplnení dovolania predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného, ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Ľuboša Daniša (č.l. 379-387). Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 2. novembra 2018 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/, e/, g/, i/ Tr. por.

V rámci dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. obvinený namietal použitie úradného záznamu z č.l. 185 ako dôkazu, ktorým mal nahradiť svedeckú výpoveď T. I. a bol oboznámený na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 269 Tr. por. Podľa obvineného výsluch svedka nemožno nahrádzať úradným záznamom, a preto takýmto spôsobom došlo k porušeniu práva na

obhajobu, keďže bol pozbavený, ako aj jeho obhajca klásť k obsahu úradného záznamu otázky, ktoré by inak mohli klásť svedkovi pri výsluchu s poukázaním na judikatúru R 17/1997. Ďalej obvinený namietal, že znalecké posudky boli vykonané nezákonne, pričom nie je možné zistiť, ktoré všetky osoby sa podieľali na spracovaní znaleckého posudku a ktorá z osôb mohla byť vypočutá ako znalec v trestnom konaní a taktiež namietal, že pplk. JUDr. Jozef Pacalaj nie je zapísaný v zozname znalcov, a to ani ako osoba zodpovedná za výkon znaleckej činnosti.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. obvinený namietal poukázaním na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. februára 2017, sp. zn. 4 To 6/2016, že Okresný súd rozsudkom, ktorým odsúdil T. V. prejedikoval jeho vinu, lebo v podstate posudzoval ten istý skutok. Takýto postup podľa obvineného narušuje právo na zákonného sudcu a hlavne nestranného sudcu. Obvinený ďalej poukázaním na § 371 ods. 4 Tr. por. uviedol, že o totožnom zložení súdu nemal žiadnu vedomosť, a to až do prípravy dovolania, a preto nemohol túto skutočnosť namietat' už skôr.

V zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený namietal, že zo skutkovej vety nevyplýva to, či bola strelná zbraň strelby schopná alebo nie, a teda skutok ustálený v skutkovej vete pripúšťa to, že môže byť právne kvalifikovaný ako žalovaný zločin nedovoleného ozbrojovania, ale i skutok, ktorý nie je trestným činom. Takto ustálený skutok podľa obvineného nemôže byť spoľahlivým základom pre jeho právne podradenie ako zločinu nedovoleného ozbrojovania. Ďalej obvinený spochybňoval časové okolnosti opisu skutku v skutkovej vete, ako aj podradenie ustáleného skutku pod žalovaný zločin v zmysle § 294 ods. 2 Tr. zák. Obvinený uviedol, že zbraň našiel a nie si ju zadovážil, a preto vzhľadom na časový úsek jedného dňa neumožňoval súdom nižších inštancií vykonať záver o uznaní jeho viny zo spáchania predmetného skutku.

V závere svojho dovolania obvinený navrhol, aby dovolací súd rozhodol, že rozsudkom Krajského súdu Žilina, sp. zn. 3 To 40/2017 z 24. augusta 2017 a v konaní, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon, v ustanoveniach § 317 ods. 1 Tr. por., § 319, § 2 ods. 1 Tr. por. a § 119 ods. 2 Tr. por. a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v neprospech obvineného T. T.. Ďalej navrhol zrušiť rozsudok Krajského súdu Žilina, sp. zn. 3 To 40/2017 z 24. augusta 2017, ako aj rozsudok Okresného súdu Čadca z 9. februára 2017, sp. zn. 1 T 51/2016 a zrušiť navrhol aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a Okresnému súdu Čadca sa prikázať, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania na vyjadrenie ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté. Uvedenú možnosť vyjadriť sa využil okresný prokurátor, ktorého vyjadrenie bolo okresnému súdu doručené 29. januára 2019 (č.l. 389-391). K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. prokurátor uviedol, že takýto dovolací dôvod nie je daný. V priebehu konania bolo spoľahlivo preukázané, že došlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty predmetného trestného činu, táto skutočnosť vyplýva zo samotného skutku s poukázaním na výrok rozsudku Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1 T 51/2016 z 9. februára 2016. Podľa prokurátora je zrejmé, že obvinený si predmetnú strelnú zbraň zadovážil a držal ju. Poukázal na skutočnosť, že za zadováženie strelnej zbrane bez povolenia je nutné pokladať akýkoľvek spôsobom jej získanie do držby v rozpore s príslušnými predpismi, a to i na relatívne krátku dobu s odkazom na č.l. 23 okresného rozsudku.

K uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ písm. g/ Tr. por. prokurátor uviedol, že pokiaľ sa námietky obvineného týkajú úradného záznamu ohľadne svedka T. I., tak je potrebné poukázať na č.l. 66, 67 vyšetrovacieho spisu, ako aj na zápisnicu o hlavnom pojednávaní z 20. októbra 2016 z ktorých vyplýva, že svedok T. I. bol procesným spôsobom vypočutý, či už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, a to tiež podľa zásady ústnosti a kontradiktórnosti, kde bol vypočutý i stranami konania. Taktiež aj znalecké dokazovanie bolo vykonané zákonným procesným spôsobom s poukázaním na odôvodnenie rozsudku krajského súdu.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. prokurátor uviedol, že vec bola prejednávaná zákonným spôsobom a v priebehu celého konania neboli zistené skutočnosti, ktoré by preukazovali predsudky alebo predpojatosť u konajúceho súdu. Takéto skutočnosti neboli zistené ani pri preskúmaní veci Krajským súdom Žilina, ktorý vo veci rozhodoval.

Na záver prokurátor uviedol, že dovolanie je nedôvodné a zároveň možno konštatovať, že nie sú splnené dôvody dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, e/, g/, i/ Tr. por. a rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3 To 40/2017 považuje za zákonný a dôvodný, pričom uložený trest je v zákonom stanovenom rozsahu trestnej sadzby.

Vyjadrenie prokurátora bola zaslané na vyjadrenie obvinenému aj jeho obhajkyni, ale do konania neverejného zasadnutia na vyjadrenie prokurátora nereagovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len dovolací súd) opakovane pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia a dovolanie nebolo chápané len ako "ďalšie" odvolanie.

V posudzovanej veci obvinený ako prvý uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Dovolateľom uvádzaný dovolací dôvod predpokladá, že v konaní došlo k porušeniu práva na obhajobu najmä tým, že boli porušené ustanovenia o povinnej obhajobe § 37 Tr. por. Predovšetkým ide o prípady, kedy súd vykonával úkony trestného konania bez obhajcu obvineného napriek tomu, že ho obvinený musel mať z dôvodu povinnej obhajoby. V posudzovanej veci bolo obvinenému vyšetrovateľom vznesené obvinenie pre skutok právne posúdený ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pričom nešlo o prípad povinnej obhajoby v zmysle § 37 Tr. por., nakoľko obvinený nebol zobratý ani do väzby, čo vyplýva aj zo zápisnice Okresného súdu v Čadci z 2. januára 2016, sp. zn. 2 Tp 1/2016 (č.l. 26), pričom neskôr si obvinený sám zvolil dňa 5. marca 2016 za obhajcu JUDr. Juraja Štrbáka (č.l. 41), ktorý obvineného následne zastupoval a zúčastňoval sa úkonov trestného konania, podával návrhy na doplnenie dokazovania a zúčastňoval sa spolu s ním hlavných pojednávaní a verejného zasadnutia, kde mali možnosť využívať svoje procesné práva, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonávaným dôkazom, a preto k žiadnemu zásadnému porušeniu práva na obhajobu v prípade obvineného nedošlo.

Zo spisového materiálu vyplýva, že obhajoba obvineného bola po celý čas trestného stíhania riadne zabezpečená, a preto námietky dovolateľa nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1

písm. c/ Tr. por.

V tejto súvislosti dovolací súd považuje za potrebné pripomenúť, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov - ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 a § 168 ods. 1 Tr. por. Podľa nich bolo potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý bol nevyhnutný pre rozhodnutie. Podľa zásady voľného hodnotenia dôkazov zákon nestanovil žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Za porušenie práva na obhajobu v zmysle uplatňovaného dovolacieho dôvodu preto nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov. Rovnako tak ani hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nepredstavuje porušenie jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom. Ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) hodnotené v jeho prospech. Podľa zistenia dovolacieho súdu postupovali pri hodnotení vykonaných dôkazov oba nižšie sudy v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami. Skutočnosť, že sudy neakceptovali obranu obvineného, nemožno považovať za zásadné porušenie jeho práva na obhajobu.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. podľa ktorého, dovolanie možno podať, ak vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, je potrebné uviesť, že pod tento dovolací dôvod nemožno zahrnúť napríklad také námietky, ktoré sa týkajú údajného zaujatého prístupu sudcov a ktoré majú abstraktný, resp. všeobecný charakter. Podľa názoru najvyššieho súdu obsahom práva na prejednanie vecí pred nestranným súdom nie je povinnosť vyhovieť každému návrhu obžalovaného a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania vo veci pre jeho zaujatosť. Vzhľadom na to, že rozhodnutie o vylúčení sudcu predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý zákonnému sudcovi, treba trvať na tom, že vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci možno len výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom a spravodlivo.

S poukazom na § 371 ods. 4 Tr. por. je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že so spisového materiálu je zrejmé, že obvinený od začiatku konania vedel o zložení súdu a nenamietal to najneskôr v odvolaní, a preto tieto námietky nemožno v dovolacom konaní použiť. Nad rámec uvedeného považuje dovolací súd uviesť, že samotná skutočnosť, že samosudca Okresného súdu Čadca JUDr. Michal Mravec sa zúčastnil na rozhodovaní o dohode o vine a treste vo veci obv. T. V. vedenej pod sp. zn. 1 T 51/2016 (pôvodne spoluobvinený) neznamená, že by bol vylúčený z konania o obžalobe podanej prokurátorom na obv. T. T.. (viď stanovisko trestného kolégia NS SR č. 15 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR zošit č.2/2017). Vzhľadom na vyššie uvedené sú obvineného námietky nedôvodné a nie je naplnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por.

Dovolateľ ako ďalší dovolací dôvod uviedol ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Vo všeobecnej rovine k tomuto dovolaciemu dôvodu považuje dovolací súd za nutné uviesť, že uvedený dovolací dôvod sa vzťahuje k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách, začína vyhľadávaním, nasleduje etapa zabezpečovania dôkazov, potom ich vykonávanie a nakoniec etapa hodnotenia dôkazov. Za dôkaz pritom môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov zadovážených podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona.

Dôvod dovolania podľa citovaného ustanovenia sa vzťahuje predovšetkým k tretej etape dokazovania, t.j. k vykonávaniu dôkazov súdom. V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. možno uplatniť v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov a aby sa napadnuté rozhodnutie opieralo o nezákonné dôkazy. Nemožno však ním úspešne napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob

jeho vyhodnotenia súdom. V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený spochybňoval znalecké posudky a ich správnosť, vykonanie dôkazu prostredníctvom úradného záznamu, čo je v dovolacom konaní neprípustné, nakoľko sa jedná o namietanie skutkového stavu a nevyhodnotenia dôkazov, pričom námietky obvineného nijako nezakladajú ani opodstatnenosť predmetného dovolacieho dôvodu. Správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Len s poukázaním na nesprávny postup pri hodnotení dôkazov, ako aj z odmietnutia vykonania navrhovaných dôkazov nemožno vyvodzovať predmetný dovolací dôvod.

Z čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nevyplýva povinnosť súdneho orgánu vykonať všetky dôkazy navrhnuté v trestnom konaní (vrátane výsluchu svedkov), avšak odmietnutie žiadosti obžalovaného o vykonanie ním navrhovaných dôkazov v trestnom konaní musí byť súdom náležite zdôvodnené. (II. ÚS 258/2012 z 11. júla 2012).

Vo vzťahu k námietkam ohľadne použitia úradného záznamu ako dôkazu je potrebné uviesť, že úradný záznam bol oboznámený podľa § 296 Tr. por. na hlavnom pojednávaní dňa 12. októbra 2016 (č.l. 251-257), pričom obvinený k nemu nemal žiadne pripomienky, okrem toho svedok T. I. bol vypočutý v prípravnom konaní, pričom o jeho výsluchu bol obvinený aj vyzozumený, ale nezúčastnil sa ho a uvedený svedok bol vypočutý aj na predmetnom hlavnom pojednávaní dňa 12. októbra 2016, sp. zn. I T 51/2016, a to za prítomnosti obvineného a jeho obhajcu, ktorý sa mali možnosť vyjadriť k jeho výsluchu.

Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd žiadne pochybenie zo strany nižších súdov nezistil. Argumentáciu dovolateľa vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu preto dovolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Napokon dovolateľ vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávnych predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod. pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dĺžky ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko

dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z obsahu dovolania vyplýva, že vo vzťahu k citovanému dovolaciemu dôvodu dovolateľ uplatnil výlučne námietky, ktorými zjavne vybočil z deklarovaneho dovolacieho dôvodu. Jeho námietky smerovali proti spôsobu hodnotenia dôkazov a správnosti skutkových zistení súdmi nižšieho stupňa. V podstate spochybňoval súdmi ustálený skutkový stav a následne predostrel vlastnú verziu skutku založenú na inom, pre neho priaznivom hodnotení dôkazov. Skôr ako o právnu námietku ide o skrytú snahu vyhodnotiť vykonané dôkazy a skutkový stav v prospech obvineného. Tento dovolací dôvod preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t.j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia (Tpj 39/2010).

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obvineného, posúdeného ako zločin nedovoleného ozbrojovania obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., táto zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného vo výroku napadnutého rozhodnutia po objektívnej i subjektívnej stránke a je správna, pričom zmena právnej kvalifikácie nie je prípustná.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, e/, g/, i/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného T. T. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.